

باب سی و سوم- در جواب سؤال سائل از پیوفایان

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲، صفحه ۳۷ - ۴۰

باب سی و سوم- در جواب سؤال سائل از پیوفایان

حضرت عبدالبهاء میفرماید قوله الاحلی:

هو الله

ای ثابت بر پیمان، نامه مورخ یازدهم جولای رسید و دو تلغراف از شما رسید یکی سؤال از مستر اسپراک و یکی بالاشتراک با امة الله روزه طلب توفیق نموده بودید از عبرت یحیائیا و سائرین مضطرب نشوید این مسائل مثل کف دریا است میآید و میگذرد اما یحیائیا مناسبت ندارد که در مجلس شماها حاضر شوند زیرا آنان را مقصدی جز القاء شبهات نه بنوعی روش و سلوک نمائید که خود آنها حاضر نشوند اما شما مطمئن بتأییدات الهیه باشید احبای الهی چون پای ثابت و استقامت بنماید توفیقات صمدانیه شامل حال گردد روزی خواهد آمد که ذکری از اینها نخواهد ماند محزون مباشید مغموم نگردید بکمال قوت قیام نمائید زیرا این نفوس مانند ثعالبند و بندگان جمال مبارک اسد غالب و عنقریب این ظاهر و آشکار گردد جمیع احبای را از قبل من تحت ابدع ابهی برسان شخصی بر من اعتراض نموده که تمدن الملک چرا طرد شد و حال آنکه باید جمیع طوائف عالم را دوست داشت ولکن اینقدر ملاحظه ننموده که نفس مبارک حضرت بهاءالله نفوسی را طرد نمودند و در کلمات مبارک نهایت تحذیر از معاشرت منافقین میفرماید بلی با جمیع طوائف عالم باید نهایت دوستی داشت ولی با منافقین معاشرت و الفت ممکن نیست زیرا مضرت بر امر واقع شود منافقین در امر رخنه نمایند و بکلی اساس امر الهی را از ریشه بر اندازند الفت با منافقین مانند آتست که انسان ماری را در قیص خود پیرواند یا عقرب را در آستین خود منزل دهد جمیع حواریین مسیح از یهودای استخر یوطی اجتناب نمودند و همچنین در مکاتیب بولس مطالعه نمائید که چقدر منع از معاشرت با منافقین کرده است و همچنین بعد از حضرت موسی علیه السلام ملاحظه نمائید که منافقین اسرائیل گوساله پرستیدند حال اگر چنین واقعه واقع شود آیا باید با آنان بنهایت محبت آمیزش کرد و متابعت نمود این چه فکر باطل است یک یاربعام منافق در زمان رجعام چه فسادى در میان بنی اسرائیل انداخت چقدر سبب فساد شد چقدر سبب ریختن خونها گشت اکثر اسباط بنی اسرائیل را نهایت عبادت بعل مبتلا کرد آیا باید چنین انسانی را نهایت آمیزش و محبت و الفت نمود؟ یا آنکه باید نفوس را از چنین اشخاص محفوظ نمود ولی بجمیع ملل عالم باید در نهایت محبت و مهربانی باشیم یعنی نفوسی که نمیدانند نه منافقین زیرا منافق سبب شود فساد عظیمی در میان آید ما

ORIGINAL

با کسی نزاعی نداریم نهایتش این است که تمدن الملک بین اصحاب فتنه انداخت بدرجه‌ای که نزدیک بود بکلی بنیان الهی بر افتد بکرات توبه کرد بعد از توبه باز فساد کرد نهایت تلغرافی در حق او مرقوم گشت که تمدن الملک توحش است معاشرت با او جائز نیست و اگر چنین نمیشد بنیان الهی بکلی در طهران منهدم میگشت این عبد را مقصدی جز خیر عموم عالم انسانی نه اما اگر ماری مثل تمدن الملک هجوم کند مجبور بر آنم که احباً را بیدار کنم و اگر نکنم عند الله و عند الخلق مسئولم اما اگر نفسی ضرری بشخص من وارد آرد نه امر الله ولو عضوی از اعضاء مرا قطع نماید فوراً عفو نمایم و نهایت مهربانی با و پردازم در این موقع دشمن را دوست شمرم اما اگر نفسی ضرر بامر الله رساند او را دوست نشمرم و اگر وهنی بر امر الله وارد آرد البته تمکین نمایم و علیکم البهاء الابهی

عبدالبهاء عباس